

Празник Усековања главе Светог Јована Крститеља прослављен у Цетињском манастиру

Данас, на празник Усековања главе Светог Јована Крститеља, у Цетињском манастиру служена је Света архијерејска литургија којом је начелствовао архиепископ цетињски и митрополит црногорско-приморски Јоаникије, уз саслужење епископа диоклијског Пајсија, свештенства и свештеномонаштва Митрополије црногорско-приморске, те учешће бројних вјерника.

Јеванђелском бесједом сабранима се обратио владика Пајсије, који је казао да празник Усековања главе Светог Јована Крститеља пред вјернике ставља двије слике – човјека који је живот у потпуности посветио Богу и оних који су, насупротив њему, слиједили закон сопственог срца.

„Данас, када вршимо празник усековања главе Светог Јована Крститеља, пред нама стоје двије слике. Једна слика човјека који је од свога рођења просијавао божанским особинама и који је цијели свој живот који је провео овдје на земљи живио анђелски. А кад кажемо да је живио анђелски, онда имамо на уму да, као што анђели непрестано славе Бога и увијек у својим мислима имају Бога, тако и овај велики муж Свети Јован Крститељ цијели свој

живот овдје на земљи проживио баш онако како и анђели који немају тијело живе на небесима.

А друга слика јесте много више оних људи који, супротно Светом Јовану, нису слѣдовали закону Божијем, него је у њима био други закон, закон њиховог срца коме су слиједили и од кога нису одступали“, казао је владика Пајсије.

Осврћући се на питање човјекове слободе, владика Пајсије је нагласио да је пред сваким човјеком избор – да свој живот усмјери према Богу, Његовом закону и истини, или да се поведе за оним што му налаже сопствено срце.

„И оно што је парадокс јесте да су и Свети Јован и сви ови други који се помињу на данашњи празник творевина једнога истога Бога. Али, будући да је Бог човјека створио као личност, а то значи да он није потпуно завистан, али у великој мјери јесте независан, у овоме животу он одлучује којим ће путем кренути. И тако видимо да човјек може одабрати закон Божији – да у овоме животу више од свега воли Бога, Божији закон, Божију истину, или да се покаже слабијим за овај закон и за овај пут, и да изабере оно што му срце говори и оно што му срце налаже.“

Владика Пајсије је казао да је потребно да се угледамо на Светог Јована, нагласивши да онај ко љуби Бога љуби и истину и правду.

„Тако и ми, драга браћо и сестре, треба да се угледамо на Светог Јована. Да, прије свега, љубимо Бога, а ко љуби Бога, љуби истину, љуби правду, а та љубав према Богу и Божијем закону, она се испољава на разне начине. Није то увијек да се супротстављамо некоме ко гријеши, није то да кажњавамо увијек некога ко гријеши, али оно основно јесте да заиста љубимо закон Божији, а онда се он у разним временима и разним мјестима манифестује и на разне начине. Међутим, ако читамо житија светих, видјећемо да је мало оних који су били попут Светог Јована – да су од најраније своје младости Богу себе посветили и цијело своје биће, а да има много више оних који су били претходно у тами, а касније пожељели да се и они наслађују те Божије славе и Божије љепоте, па су себе чистили и приморавали на разне трудове, не би ли достигли ову славу коју је достигао и Свети Јован Крститељ.“

Епископ диоклијски Пајсије је на крају бесједе указао да се истинска величина човјека огледа у његовој близини Богу, док је највећи духовни пад у томе да човјек Бога заборави, удаљи се од Њега и престане да мари за Његове заповијести.

„И ми, драга браћо и сестре, треба да слѣдујемо Светом Јовану и другима,

који су се трудили да у овоме животу постану Божији дом, јер највећа слава човјекова јесте да буде близу Бога и да буде у Дому Божијем, а највећа његова трагедија јесте да Бога заборави, да се од Бога одвоји и да не мари за његове заповијести и за његове наредбе. Зато нека би Бог дао да ми будемо слични овима који се спасавају, који траже и чезну за Божијом истином, за Божијом славом и да овима свима осталима који не маре за пут Божији, да им ни у чему не будемо слични, осим што нас спаја један исти творац и саздаатељ све твари. Њему нека је слава који је диван у светима Својим, свагда, сада и увијек и у вијекове вијекова. Амин“, поручио је владика Пајсије.

На крају Свете службе Божје сабранима се обратио високопреосвећени митрополит Јоаникије.

Митрополит је говорио о животу и служби Светог Јована Крститеља, подсјећајући да је он још од утробе мајке своје био испуњен Духом Светим и да је читав свој живот посветио Богу, хранећи се Његовом ријечју и благодаћу.

„И он је знао тајну Христових ријечи да не живи човјек само о хљебу, него о свакој ријечи која излази из уста Божијих. Јер све оно што добијамо од Бога: истину, правду, свјетлост, љубав Божију, и милост Божију, и покровитељство, и заштиту, све је то животворно и животносно, а камоли његове ријечи које је он насађивао у срцу онога који му је служио још од утробе мајке своје.“

Говорећи о пророчној служби Светог Јована, митрополит је подсетио да је он изашао да припреми пут Господу, позивајући народ на покајање и припрему за долазак Христа.

„Наравно, он је као сасуд Божије благодати, Божије истине и правде и љубави изашао да проповиједа Јеванђеље, да припреми Господу пут када се испунило вријеме, говорећи: покајте се, јер се приближило Царство небеско. Поправите своја срца, своје мисли, припремите их за стан Богу живоме, за стан Христу Богу који долази. А онда је говорио: за мном долази онај који прије мене бјеше, коме ја нијесам достојан одријешити свезе на обући Његовој.“

Митрополит је истакао да се Божија правда разликује од људског поимања правде.

„Када теби неко учини добро и ти њему учини добро, када ти неко учини зло и ти њему учини зло, то је углавном правда по овоме свијету паломе и по палом разуму. А Божија правда је потпуно другачија, видите, да онај који није учинио ниједнога гријеха, и не само то, него онај који је Спаситељ свијета,

Син Божији, Бог истинити, Бог живи истинити и судија, да се он смирава, да је он примио људску природу и да се јавио као један од нас у овоме свијету и да прима крштење под видом крштења које се даје за опроштај гријехова, заправо он нама устројава бању поновнога рођења.“

Осврћући се на мученичку кончину Светог Јована, митрополит је нагласио да је Свети Јован Крститељ своју вјеру и врлину запечатио мученичком крвљу и страдањем за Божију правду.

„И ево данас, када се сјећамо усековања главе Светог Јована Крститеља, видимо да многи праведници Божији, на чијем је челу свакако Свети Јован Крститељ, највећи рођени од жене, да он и своју вјеру и своју врлину и све своје жртве које је пружио Господу запечаћује својом мученичком крвљу и страда за правду Божју. Али тиме се Свети Јован коначно и прославио.“

Говорећи о гријеху и посљедицама зла, митрополит Јоаникије је казао да човјек, и када чини зло, у дубини душе остаје свјестан гријеха који чини.

„Људи, када чине зло и када чине највеће зло, чине то врло често и са неким задовољством, али су негдје дубље у својој души углавном сви људи који имају имало разума још увијек свјесни да чине велики гријех. И то је мука на муку и мука над мукама и под мукама.“

На крају бесједе митрополит је поучио да је важно сачувати чврсту вјеру и спремност да се иде путем Божије правде, без обзира на искушења и страдања.

„Ето, драга браћо и сестре, чудесан је данашњи празник, али и кад гледамо из те перспективе да је Свети Јован прославио Бога и својим животом, и својим проповједима, својим дјелима, али и својом смрћу. Ово је празник пун свјетлости и пун духовне радости. Наравно, треба да будемо што чвршће у вјери. Када гледамо на овакве примјере као што је Свети Јован Крститељ, да идемо уским и тијесним путем, носећи свој крст, да идемо за Господом творећи правду Божју, па и по цијену страдања, и по цијену мука које нас могу на том путу снаћи“, закључио је у бесједи високопреосвећени митрополит Јоаникије.

О. Б.

mitropolija.com